

עמ"ת 25584/03/22 - גבריאלי יאדגוב, דניאל יאדגוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 25584-03-22 יאדגוב (עצור/אסיר בפיקוח) ואח' נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 623598/2021

14.3.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

העוררים

1. גבריאלי יאדגוב (עצור/אסיר בפיקוח)

2. דניאל יאדגוב (עצור/אסיר בפיקוח)

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

בא-כוח העוררים: עו"ד מיכאל עירוני

באת-כוח המשיבה: עו"ד נעמה ישראל

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט אלעזר ביאלין) מיום 8.3.2022 בתיק מ"י (שלום ירושלים) 10054-09-21, שעל-פיה נדחתה בקשת העוררים לאפשר להם לצאת ממקום מעצרם באיזוק אלקטרוני לשם השתתפות בקריאת המגילה במהלך חג הפורים.

2. בהתאם לכתב האישום שהוגש נגד שני העוררים ביום 9.9.2021 (ת"פ (שלום ירושלים) 10030-09-21), השניים הואשמו בעבירות תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים. על-פי הנטען בכתב האישום, העוררים תקפו את שני המתלוננים לאחר שאלו תפסו את מקום החנייה שלהם הסמוך לביתם. כך, בשל עניין של מה בכך, היכו העוררים את המתלוננים בכל חלקי גופם באגרופים, באמצעות קסדה ובאמצעות לום ברזל ואף ריססו לעברם גז פלפל ובכך גרמו להם חבלות של ממש.

עם הגשת כתב האישום, עתרה המשיבה להורות על מעצר העוררים עד תום ההליכים נגדם. בהחלטה מיום 13.9.2021 קבע בית המשפט קמא כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום ובכלל זה, סרטון ממצלמת אבטחה אשר תיעד את כל האירוע מראשיתו ועד סופו. בהחלטה זו אף נקבע, כי לנוכח מסוכנות העוררים הנלמדת ממעשיהם ומהרשעותיהם הקודמות, מתקיימת עילה למעצרם. באותה החלטה נקבע כי לשם בחינת חלופת מעצר, יגיש שירות המבחן תסקירי מעצר בעניינם ולשם כך נקבע דיון נוסף בעניינם. לאחר שחל עיכוב משמעותי בהגשת תסקיר שירות המבחן הגישו העוררים ערר, אשר במסגרתו נקבע בהחלטה מיום 10.11.2021 (החלטת כבוד השופטת ח' מ' לומפ בעמ"ת (מחוזי ירושלים) 18006-11-21), כי העוררים יכולים לבקש עיון חוזר בהחלטה האמורה וזאת מהנימוק האמור. בעקבות בקשתם לעיון חוזר, נקבע בהחלטה מיום 28.11.2021 כי העוררים יעצרו באיזוק אלקטרוני וכי ישהו במעצר בשני מקומות נפרדים. כן נקבעו מפקחים ונקבעו ערבויות שהעוררים נדרשו להמציא.

3. ביום 3.3.2022 הגישו העוררים בקשה לבית המשפט קמא, שבה עתרו לאפשר להם לצאת ממקום הפיקוח כדי להשתתף במהלך חג הפורים בקריאת מגילת אסתר בבית כנסת "חיי אדם" בשכונת נווה יעקב. לשם כך ביקשו שייקבעו לשניהם חלונות פיקוח ביום 16.3.2022 מהשעה 18:00 עד השעה 21:30 וכן ביום 17.3.2022 מהשעה 12:00 עד השעה 18:00.

נעיר כבר עתה, כי דומה שנפלה טעות במועדים שהתבקשו, מאחר שפורים בירושלים חל ביום 18.3.2022. לפיכך קריאת המגילה היא ביום 17.3.2022 בשעות הערב ולמחרת, ביום 18.3.2022 בשעות הבוקר.

המשיבה התנגדה לבקשה ובתגובתה מיום 6.3.2022 טענה כי הבקשה אינה הולמת את תכלית המעצר באיזוק אלקטרוני וכי לנוכח מסוכנות העוררים, אין מקום להיעתר לבקשתם.

4. ביום 8.3.2022 ניתנה החלטת בית המשפט קמא שלפיה נדחתה בקשת העוררים. בהחלטתו נקבע כי היציאה המבוקשת מהמעצר המפוקח אינה נמנית עם המטרות הקבועות בסעיף 22ד(1)(ג)(2) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**), ולפיכך מצא כי אין מקום להיעתר לבקשה, זאת במיוחד לנוכח מהות העבירות שבהן מואשמים העוררים, המלמדות על המסוכנות הגלומה במעשיהם וכן לנוכח החשש להישנות עבירות דומות בעת יציאת העוררים במועד המבוקש.

5. בערר הנדון נטען כי העוררים שוהים במעצר באיזוק אלקטרוני זה תקופה ממושכת וכי עד כה לא הפרו את תנאי המעצר וכי בכך הוכיחו כי הם ראויים לאמון בית המשפט. עוד נטען כי הם מבקשים לצאת לקריאת מגילה בליווי מפקח ובזמני התפילה. נטען כי יציאה ממעצר באיזוק אלקטרוני למטרת תפילה נחשבת למטרה מוכרת ולתמיכה בכך הפנה בא-כוחם אל שתי החלטות שניתנו בבית המשפט העליון בעניין ע"פ 745/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.2.2018) ובעניין ע"פ 1596/15 **מששה נ' מדינת ישראל** (20.9.2017). אולם נקדים ונאמר כבר עתה, כי בשתי החלטות אלו אושרה הסכמת הצדדים בעניין יציאת העוררים לתפילה בבית כנסת, כך שאין בהחלטות אלו בהכרח, כדי ללמד על כך שמדובר במטרה המצדיקה לאפשר חלון פיקוח, כמשמעותו בסעיף 22ד(1)(ג) בחוק המעצרים.

בטיעוניו לפניי העיר בא-כוח העוררים על כך שהחלטת בית המשפט קמא ניתנה מבלי שהתקיים דיון, הגם שהוסיף שאינו מבקש לפסול את ההחלטה מטעם זה. עוד הדגיש, כי בשל הזכות לפולחן דתי יש מקום להיעתר לבקשה ולטענתו, אף עצורים בבתי כלא רשאים להשתתף בתפילות ולקיים את חופש הפולחן. בכל מקרה טען, כי לא ניתן לומר שיציאה ממקום הפיקוח למטרה זו אינה בגדר "תכלית חשובה אחרת" כמשמעה בסעיף 22ד(1)(ג)(2) בחוק המעצרים.

6. באת-כוח המשיבה חזרה על התנגדותה לאפשר את יציאת העוררים לקריאת מגילה, לנוכח מסוכנותם. עוד טענה, כי יציאה למטרת פולחן אינה נמנית עם המטרות שמנה המחוקק כמצדיקות חלונות פיקוח ואמנם, לצד החלטות המאפשרות יציאה ממעצר בפיקוח לשם השתתפות בתפילות, ישנן אף החלטות אשר קבעו כי אין לאפשר זאת. עוד הוסיפה, כי קריאת מגילה בפורים אינה מחייבת מניין או קריאה דווקא בבית כנסת, כך שאף מטעם זה אין מקום להיעתר לבקשת העוררים. בנוסף לכך טענה, כי מאחר שבפורים נהוג לשתות לשוכרה, יש חשש שיציאת העוררים מהמעצר

המפוקח תביא אותם למצבים אשר יגבירו את מסוכנותם.

7. לאחר בחינת נסיבות העניין ולאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשת העוררים.

כידוע, "מי שנעצר בפיקוח אלקטרוני הוא בגדר **עצור**, ולא בגדר **משוחרר בערובה** (חלופת מעצר) ומסטטוס נורמטיבי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החלות עליו" (ההדגשות במקור) (בש"פ 77/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.2017), כבוד השופט מ' מזוז, פסקה 13). אכן, המחוקק קבע בסעיף 22ד(1)(ג) בחוק המעצרים כי ניתן לקבוע חלונות פיקוח אשר יאפשרו את יציאת העצור ממקום מעצרו, אך לצד זה, מנה את התכליות שלשמן ניתן לצאת, אשר אינן כוללות יציאה לתפילות. עם זאת נקבע, כי ניתן להרשות לעצור בפיקוח לצאת "**לתכלית חשובה אחרת מטעמים שירשמו**". לפיכך תנאי לכך שיתאפשר לעצור מפוקח לצאת ממקום מעצרו הוא שיצביע על תכלית כאמור (בעניין תכליות אלו, ראו בין השאר בבש"פ 8631/21 **מדינת ישראל נ' חוסיין** (22.12.2021), כבוד השופט י' וילנר, פסקאות 12-16).

אכן, לא אחת נקבע כי יציאה למקום תפילה, בית כנסת או מסגד, לפי העניין, תחשב "לתכלית חשובה אחרת", אשר תצדיק לאפשר לעצור באיזוק לצאת ממקום מעצרו למטרה זו (ראו למשל: בש"פ 10697/05 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (6.12.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה 7; בש"פ 607/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2011), כבוד השופט א' רובינשטיין). עם זאת, במקרים רבים אחרים נקבע כי אין לאפשר לעצור באיזוק לצאת לתפילה במקום תפילה (ראו למשל: בש"פ 2425/21 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (12.4.2021), כבוד השופט ד' מיןץ פסקה 7; בש"פ 7659/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.10.2017), כבוד השופט מ' מזוז, פסקה 11; בש"פ 6524/14 **ניסנוב נ' מדינת ישראל** (2.10.2014), כבוד השופט י' דנציגר, פסקה 11 (להלן - **עניין ניסנוב**)).

8. עובדה נוספת שיש לשקול בעת שנבחנת בקשת העוררים, נוגעת לפרקי הזמן שבהם ביקשו לצאת לשם קריאת המגילה ולמטרה שלשמה ביקשו לצאת. בעניין זה נבקש להעיר מספר הערות.

ראשית, כאמור לעיל, דומה כי נפלה טעות בתאריכים שצוינו שכן וכאמור, פורים בירושלים ("פורים דשושן") חל ביום ט"ו אדר ב', שהשנה חל ביום 18.3.2022. **שנית**, כידוע, מגילת אסתר נקראת בבתי הכנסת בערב פורים ובבוקר פורים. זאת למרות ההלכה שלפיה זמן קריאת המגילה הוא גמיש, כך שניתן לקרוא את המגילה גם בשעות לילה מאוחרות וגם במהלך כל יום הפורים ("חייב אדם לקרות המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום. ושל לילה, זמנה כל הלילה; ושל יום, זמנה כל היום, מהנץ החמה עד סוף היום... (שולחן ערוך, אורח חיים, הלכות מגילה, סימן תרפז, א)). לפיכך נראה כי אילו תכלית חלון הפיקוח המבוקש אמנם היה רק לשם קריאת מגילה, היו העוררים מבקשים לצאת בשעות קריאת המגילה המקובלות, תוך הצגת מסמך המצביע על שעות קריאת המגילה בבית הכנסת שאליו ביקשו לצאת. **שלישית**, כפי שטענה המשיבה ובשונה מהאופן שבו הוצגו הדברים מטעם העוררים, קריאת מגילה, בשונה מקריאה בתורה, אינה מחייבת מניין ולפיכך גם אינה מחייבת בית כנסת. את מגילת אסתר ניתן לקרוא גם ביחידות, ללא מניין ("מגילה ב"ד ובט"), צריך לחזור אחר עשרה, ואם אי אפשר בעשרה קורים אותם ביחיד" (שם, סימן תרצ, יח)). בנסיבות אלו, שבהן אין הכרח לקרוא מגילה במניין דווקא, אף אין מקום לטענה כי דחיית בקשת העוררים בהכרח

פוגעת בחופש הפולחן שלהם. גם אם נהוג ועדיף לקרוא מגילה בבית כנסת, אין מדובר במצב שבו קיום מצוות קריאת מגילה בהכרח מותנה בנוכחות בבית כנסת.

מכל מקום, כל האמור כאן הוא במידה רבה בבחינת למעלה מהדרוש. שכן כפי שכבר הערתי, מאחר שהעוררים ביקשו לצאת בפרקי זמן שאינם נחשבים לפרקי הזמן המקובלים לקריאת מגילה, עולה חשש כי בקשתם קשורה בפעילות אחרת במהלך הפורים ולא בהכרח בקריאת מגילה.

9. לענייננו, בחינת נסיבות העניין מובילה למסקנה כי אין להיעתר לבקשת העוררים. על פי סעיף 22ד(1)(ג)(1) בחוק המעצרים, חלון פיקוח יתאפשר רק עם היציאה היא **"לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2)..."** **אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח".**

לנוכח האלימות הקשה שבה נהגו העוררים, הקביעה בדבר מסוכנותם הגבוהה והעובדה שספק אם אמנם ניתן יהיה לפקח עליהם במקום הומה אדם כבית כנסת ב"אווירת פורים", וכן לנוכח העובדה שהם לא הצביעו על "תכלית חשובה", אין מקום להיעתר לבקשתם. כפי שנאמר בהחלטה אשר במסגרתה נדחתה בקשה של מי שמשמש חזן ותוקע בשופר לצאת לתפילה בראש השנה, **"נראה כי אין לו לעורר אלא להלין על עצמו, שעה שהצטרף, לכאורה, לחבורת הפורעים ועשה, ביחד עמם, שפטים במתלוננים"** (עניין ניסנוב, פסקה 11).

כך גם בענייננו. אין לעוררים אלא להלין על עצמם, שעה שנהגו, לכאורה, באלימות קשה כלפי המתלוננים, הכו אותם, בעטו בהם, הטיחו בהם אגרופים, הכו אותם באמצעות אלה והתיזו לעברם גז פלפל בשל עניין של מה בכך.

10. לנוכח כל האמור, הערר נדחה.

בהסכמת הצדדים, ההחלטה ניתנת בהיעדרם. המזכירות תמציא את ההחלטה אל באי-כוחם.

ניתנה היום, י"א באדר ב' התשפ"ב, 14 במרץ 2022, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת